

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

mero Chrysippum (nos Ecclesiasten dicamus) enarro. Multò verò maximè tunc erubesco, si quis à me petierit sibi prælegi Chrysippum, cùm facta verbis eius consentanea præstare non possim. Hæc pauca de mente non minùs Ecclesiastæ, quàm meâ, visum fuit præfari: nunc rem ipsam, diuino adspirante fauore, aggrediamur.

SECTIO PRIM A.

ECCLESIASTES.

VERS. 2. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes: vanitas vanitatum, & omnia vanitas.

3. Quid habet ampliùs homo de vniuerso labore suo, quo laborat sub Sole?

METRICA PARAPHRASIS.

QVALITER elisa iactatus fragmine puppis
 Per freta, per scopulos, per vada mersa salo,
 Lutore Trinacria fato subductus, & exspes
 Institor, heu! sparsas æquore plangit opes;
 Et modò perfidiæ ventos arcescit & undas,
 Et modò culpatis terret aplustra Notis:
 Sic ego nauifragâ vitæ per inania pinu
 Ludibrium Boreæ, ludibriumque sali,
 Mersus, & emersus, post luctisonos singultus
 Ingemino, voces quæ sinit ire dolor:
 Nulla fides pelago, nec merces vlla periclis:
 Nulla fides pelago, nauita, parce rati.
 Parce rati, neque te ridens irrideat æquor,
 Cui Zephyrus placidis lenis oberrat equis.

Blan.

Blanda licet leuibus crispentur terga flabellis,
 Aut Speculi referant æquora strata vicem;
 Sub placido decimi celantur marmore fluctus,
 Sub Zephyro Boreæ spumea bella latent.
 Heu! quota fluctuomis pila ludicra voluitur Austris
 Cymbula, quæ placido soluerat vrsa mari?
 Cetera quid memorem dubij discrimina ponti,
 Qualia funestus plurima mundus habet?
 Hic vbi seua rates absorbet ad ima charybdis,
 Fauce pari sorbens belluo luxus hiat.
 Hic vbi spumosis Symplegades astra laceffunt
 Fluctibus, irarum consona bella caue.
 Hic vbi dementat modulis Acheloïa Siren,
 Nōne voluptatis pingit in ore typum?
 Hic succincta canes vbi Scylla regurgitat vndas,
 Ah! ne te simili sorte libido rotet;
 Nulla fides pelago, nec merces vlla periclis:
 Nulla fides pelago, nauita, parce rati.
 Quin agedum fac vela spei, remosque fatiga;
 Solue age fluctuagas in tua vota trabes,
 Quà via pandit opes, vel quà via pandit honores;
 Mercedem explebunt ventus & aura tuam.
 Non alia Æolio captantur præmia regno:
 Carbasa nil maius retia vestra petunt.
 Quid fuit hoc mercis, Myniis quod contulit Argo,
 Qui docuere rudis terga domare sali?
 Phryxæum vellus, merx primâ digna carinâ,
 Et maius pelago Colchica lena malum.
 Hoc erat, ut sæcli turbarent fœdera mundi?
 Vt fierent noster disita regna timor?
 Ah! minus est, nobis quod queritur: aura fauoris.
 Infima sex terræ: pignus honoris, onus,

Famaque post cineres, ventosior alite vento,
Grataque Ciræo fæda sagina gregi.

O! quicumque colis vanissima somnia vitæ,
Qui pretium ventis ludibrisque facis;

Despue delicias, ventrisque animique saburram,

Despue diuitias, putrida frustra soli:

Nec te forma iuuet, spoliū breue labilis æni:

Nec te fama iuuet, postuma prada necis.

Quidquid alit mundus, tibi sit quod imago theatri,
Bulla maris, somni ludus, inane nihil.

PROSA EXEGESIS.

NAVFRAGVM vobis introduxi Ecclesiasten, & merito quidem; qui nec integrā naui, nec saluis mercibus, post innumera vitæ probra, nominisque ac famæ dehonestamenta, ex hoc tumultuoso rerum humanarum freto emerferit. Sed & Ecclesiasten dedi ex naufrago, pertæsum scilicet vitæ prioris, & quæ nimio suo damno didicit, appositissimo ad persuadendum genere dicendi inculcantem, in quo neque orationis candor, nec sententiarum gravitas, neque experientie desideretur auctoritas.

Itaque non absimilem mihi cogitatione formaui eius orationem grauiissimæ illi cohortationi D. Hieronymi ad Heliodorum, quā illum de periculis huius vitæ certiores facit. Hæc ego, inquit, non integris rate vel mercibus, nec quasi ignarus fluctuum præmo-
neo; sed quasi nuper naufragio eiectus in littus, doctus nauta timidâ nauigaturis voce denuntio. In illo æstu charybdis luxuriæ salutem vorat: ibi ore virginæ ad pudicitie perpetranda naufragia, Scylla cœu renidens, libido blanditur. Hic barbarum littus: hic
dia-

Hierony.
Epist. 1.

Mundi pe-
ricula.